

I. Prin actul constatator încheiat, organele vamale din cadrul Biroului vamal au procedat la verificarea unui autoturism RENAULT 18, an fabricație 1979 adus din import..

În conformitate cu art. 106 lit. c din Regulamentul vamal aprobat prin H.G. nr. 1114 / 2001 și pct. 1 al art. 32 din Protocolul 4 privind noțiunea de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă anexă la Acordul european instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre, pe de altă parte, ratificat prin legea nr. 20 / 1993, autoritatea vamală a procedat la verificarea ulterioară a certificatului EUR 1 .

Având în vedere răspunsul primit de la Autoritatea Vamală Germană cu adresa oficială din 10.06.2005 prin care s-a comunicat faptul că autoturismul acoperit de certificatul menționat nu beneficiază de regim tarifar preferențial, în baza art. 107 din Regulamentul vamal aprobat prin H.G. nr. 1114 / 2001 coroborat cu art.61 Cod vamal, Biroul vamal a luat măsuri de recuperare a datoriei vamale -prin întocmirea actului constatator și a Deciziei nr../ 2005, calculându- se diferențe de drepturi vamale și accesorii pentru neplata la termen a acestora.

În consecință, s-au stabilit diferențe de drepturi vamale în sarcina persoanei fizice proprietare a autoturismului, iar pentru nevirarea acestora în termen s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere, sume care sunt contestate de petent.

II.Prin contestația depusă petentul prezintă următoarele în susținerea cauzei:

În cursul lunii august 2003 a importat un autoturism marca Renault 18, an de fabricație 1979.La acel moment, pe baza declarației vamale și actelor depuse (certificat EUR 1, Brief și acte de proveniență) i-a fost stabilită taxa vamală datorată, apreciindu-se că sunt îndeplinite condițiile din Regulamentul vamal și din Protocolul nr. 4 privind noțiunea de "produse originare", respectiv stabilindu-se că beneficiază de regim vamal preferențial, motiv pentru care a achitat suma stabilită- cu chitanța.

Astfel, consideră că în mod eronat s-a procedat la stabilirea unui alt tarif vamal , pentru următoarele considerente:

Autoturismele marca Renault sunt fabricate în Franța, prin urmare- autoritatea vamală la acordarea regimului vamal preferențial trebuia doar să constate dacă proveniența autoturismului este dintr-o țară din Comunitatea Europeană .

Întrucât în acordarea facilităților vamale se protejează produsele care provin din statele Comunității Europene, condiție care a fost îndeplinită, petentul consideră că susținerile din actul constatator atacat nu au relevanță, iar modul în care s-a completat certificatul de origine și calitatea persoanei ce trebuia să obțină acest certificat nu au importanță.

Așadar, pe motiv că a îndeplinit și parcurs procedura indispensabilă importului, prin întocmirea declarației vamale și dovedirea faptului că autoturismul are origine comunitară, petentul apreciază că măsura înlăturării beneficiului de tarif vamal preferențial este nelegală, motiv pentru care solicită anularea actelor atacate și exonerarea de la plata sumelor stabilite prin acestea.

Totodată, petentul nu este de acord cu calculul dobânzilor și penalităților de întârziere de la data de la care a întocmit actele vamale, respectiv din august 2003, în contextul în care acestuia nu i-a fost comunicată valoarea taxei vamale recalculată, decât cu ocazia în care au fost calculate dobânzile și penalitățile de întârziere.

În acest sens consideră că, potrivit legii, dobânzile și penalitățile de întârziere curg de la data la care o sumă este scadentă sau de la data la care o sumă recalculată este adusă la cunoștința debitorului, și - în contextul în care această sumă nu este contestată în termenul legal prevăzut, de la data la care acesta devine exigibilă.

Pentru considerentele prezentate, petentul solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată.

III. Luând în considerare actele existente la dosarul cauzei, constatările organelor vamale și susținerile petentului în raport cu prevederile actelor normative în vigoare, se reține:

În fapt, contestatorul a importat din Germania, în anul 2003 - luna august, un autoturism marca Renault 18, anul de fabricație fiind 1979 .

Pe baza declarației vamale și a actelor depuse de acesta - respectiv a certificatului EUR 1, s-au stabilit taxe vamale datorate.

În drept , în ceea ce privește acordarea unui regim vamal favorabil la import, la art. 68 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României se prevede:

"(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Prin tratament tarifar favorabil se înțelege o reducere sau o exceptare de drepturi vamale, care poate fi aplicată și în cadrul unui contingent tarifar."

În speță, contestatorul a beneficiat de regim vamal preferențial la importul autoturismului din Germania întrucât la vămuire a prezentat un certificat de origine EUR 1, document eliberat în baza Protocolului privind definirea noțiunii de " produse originare", ratificat prin O.U.G. nr. 1/ 1997, act normativ care cuprinde la art. 5 precizarea că sunt considerate ca fiind obținute în Comunitatea Europeană :*" k) mărfurile produse acolo, exclusiv din produsele menționate la subparagrafele a)-j) "*

În H.G. nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, la art. 105 stipulează că " *preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.*"

Însă, se constată că articolul 106 lit. c) din actul normativ menționat mai sus, prevede că " *Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:*

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b) , în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine . În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine."

Punctul 1 și punctul 5 al art. 32 din noul protocol nr. 4 privind definirea noțiunii de " produse originare" și metodele de cooperare administrativă ratificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1 / 25.01.1997 stipulează în acest sens că :

"1. verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol."

Având în vedere cele reținute mai sus, se constată că Biroul vamal, a solicitat controlul " a posteriori" pentru Certificatul EUR 1 nr. .., iar autoritatea vamală germană în urma verificării efectuate, a comunicat următoarele:

"Exportatorul din caseta 1 și-a încetat activitatea și nu a fost găsit la adresa dată și nici la o alta. De aceea nu a putut fi efectuat un control ulterior al dovezii de origine. Nu se poate confirma corectitudinea datelor din certificatul în cauză.

"Autovehiculul acoperit de certificatul menționat nu beneficiază de regim tarifar preferențial ."

Pe baza răspunsului primit de la autoritatea vamală germană, potrivit căruia autoturismul importat de petent și acoperit de certificatul menționat mai sus nu beneficiază de regim tarifar preferențial, prin actele întocmite- organele vamale au stabilit diferențe de încasat privind taxele vamale, comisionul vamal, accizele și T.V.A.

În susținerea contestației, petentul a arătat că, în opinia acestuia, condiția esențială pentru ca importatorul să beneficieze de reducere de taxe vamale este ca autoturismul să fie fabricat într-o țară a Uniunii Europene, și că autoturismul marca Renault este fabricat în Franța, țară care este inclusă în C.E.; a precizat că a îndeplinit procedura indispensabilă importului, întocmind declarația vamală și dovedind că autoturismul are origine comunitară; astfel -considera că stabilirea unor alte tarife vamale decât cele preferențiale constituie o abatere de la legea internă și de la Acordul European, iar actul constatator și procesul verbal încheiate ar fi nelegale.

Față de susținerile petentului precizăm că: întrucât organele vamale aveau dreptul de a verifica ulterior acordării liberului de vamă - operațiunea în cauză - în baza prevederilor art. 107 din H.G. nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, potrivit căruia " *în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată , autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare*", în mod legal au stabilit că petentul nu poate beneficia de facilitatea privind regimul vamal preferențial; așadar - s-a procedat legal la stabilirea diferențelor de drepturi vamale de încasat în sarcina contestatorului.

Totodată, organele vamale au stabilit că pentru neplata la termen a drepturilor de import petentul are obligația de a achita dobânzi și penalități de întârziere aferente acestora.

În speță sunt incidente prevederile art. 161 alin. (1) din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal care prevăd că " *autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor* ".

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale, la art. 141 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal se precizează:

"(1) *În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.*

(2) *Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.*"

La art. 61 alin. (5) din același act normativ se dispune astfel: " *diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi* ".

În drept, în O.G. nr. 92 / 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală se stipulează următoarele:

art. 114 " *Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*"

art. 115"(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

*a) **pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;...***

art. 120"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Având în vedere că debitul cu titlu de taxe vamale și alte drepturi de import trebuia achitat la data importului (data depunerii declarației vamale) - în mod legal organele vamale au calculat dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul prevederilor art. 179 și 185 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, s-a decis respingerea ca neîntemeiată a contestației depuse pentru suma stabilită cu titlu de diferențe de drepturi vamale cu dobânzi și penalități aferente.